

en Tilfredsstillelse, at denne Betragtning er blevet delt af det teoretiske Landbrugsudvalg, saaledes som det findes udtrykt i den Tillægsbetænkning, der er tilstillet Rigsdagen. Det har netop erkendt, at Situationen nu er af den Beskaffenhed, at det vilde være urigtigt at fratage Landbruget 950,000 t Korn, og at der var den største Anledning til at lade et større Kvantum blive ude hos Landbruget, for at det kunde opretholde i saa stor Udstrækning, som Forholdene i øvrigt tillod det, sine Kvægbesætninger. Og det har endvidere peget paa et Forhold, der vistnok ogsaa bør finde Paaagtning, nemlig at man her i Landet skal være i Stand til at forsyne ogsaa Bybefolkningen i tilstrækkelig Omfang med Mælk. Svinebesætningerne er vi alle enige om maa reduceres i betydelig Grad, det, der i saa Henseende hidtil har været nævnt, en Reduktion med to Trediedele, er sikkert alle enige om maa til.

Naar jeg siger, at der er gjort væsentlige Indrømmelser til de Indvendinger, Venstre har anført, ligger deri ikke, at vi er fuldt ud imødekommet. Vi har, som Udvalgets Medlemmer vil vide, ønsket det udskrevne Kvantum pr. 1,000 Krs. Jordskyld nedsat til 400 kg, og naar vi ikke samtidig har foreslaaet det samlede Kvantum nedsat med mere end 1 Mill. Tdr., til 850,000 t, hænger det sammen med, at for det første er disse 850,000 t en Grænse, man ikke kan komme over, og dernæst med, at vi føler os forsviede om, at saavel Ministeren som Administrationen i det hele under Forhold som disse ikke vil udskrive et Kvantum, der gaar ud over det, som i strengeste Forstand er nødvendigt. Det er sikkert rigtigt, som jeg tillod mig at nævne ved første Behandling, at mange følte sig forskrækkede ved det Kvantum, der her skulde udskrives. Der kan foretages mange Stikprøver, som ikke er saa isolerede, at de ikke kan staa som Udtryk for en ret almindelig Virkning, som Loven vil faa, paa, at der vil blive mange, som ikke vil være i Stand til at opretholde en Svineproduktion i det Omfang, som man her gaar ud fra skulde være den normale. Der vil ogsaa blive Vanskeligheder med Hensyn til Fodringen af Kvægbesætningerne og af Hestene. Lad mig om Hestene sige: Jeg er enig i den Bestemmelse, at Luksushestene skal sættes paa knap Ration, eller at der maaske slet ikke skal blive noget tilbage til dem. Det vil maaske blive vanskeligt at definere, hvad Luksusheste er, men herved forstaar jeg i alle

Tilfælde alle de Heste, der ikke er nødvendige til Dyrkning af Landets Jord og til at foretage de i andre Henseender nødvendige Kørsler. Lad mig om disse Heste, som Landbruget har tilbage og skal have tilbage, fremhæve: — den Ting maa vi ikke overse: — Naar man nu og da siger til os paa Landet: Vi maa have et større Kvantum Kærne, thi I har Hø, saa vil alle, der er kendte med Forholdene, vide, at det meget lille Kvantum, der er af Hø paa Landet, er der stærk Brug for til Kreaturerne. Man kan ikke paa denne Konto regne, at Rationerne til Hestene i Henseende til Kærne kan være saa meget mindre paa Landet end i Byerne.

Jeg maa naturligvis ogsaa udtale Tilfredshed med, at der er taget Hensyn til, hvad jeg ved første Behandling pegede paa, nemlig det ønskelige i, at Forbruget af Flæsk flyttedes over paa Kødet, og at der snarest muligt blev gjort noget for at finde Udvej for den Reduktion af Kvægbesætningerne, som vi nødvendigvis maa have. Saa vidt mig bekendt har min Hensetting resulteret i, at der allerede føres indgaaende Forhandlinger om dette Punkt.

Venstre maa ogsaa udtale den største Anerkendelse af og Tilfredshed med, at Tilbageholdelsesretten — den Ret, som Jordbrugerne skal have til at tilbageholde 400 kg Korn — er forhøjet til at gælde 450 kg. Maa jeg i denne Forbindelse gøre en Bemærkning — ikke om den almindelige Udtalelse, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har fremsat i Betænkningen, den vil det ærede Medlem sikkert selv motivere, men — om Grunden til, at Venstre ikke har kunnet slutte sig til det ærede Medlems Udtalelse. Det er naturligvis rigtigt, at en mindre Ligning er lettere at haandtere end en større, og den mindre Ligning vil selvfølgelig ogsaa bevirke, at et mindre Antal kommer ind under Undtagelsesbestemmelserne. Hvis man dermed var færdig med Sagen, indrømmer jeg, at denne Ordning var at foretrække, men selv om man gik til en mindre fast Ligning, tror jeg, der efter de Forhold, som raader i Landbruget, og i Særdeleshed efter de Forhold, som Høstudsigterne i Aar har skabt, vilde blive mange Tilfælde, hvor man vilde komme til at gøre Uret. Dette er Venstres Begrundelse til at foretrække Fradragsretten forhøjet, derved aabner man nemlig Mulighed for at undgaa de nævnte Uretfærdigheder. En anden Ting, som hænger sammen hermed, er Vanskeligheden ved at haandtere saadanne Bestemmelser, i det hele ved at